GAZETA LWOWSKA.

We Srodę **N**[ro.] **13.** 3. Lutego 1830.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— *Z Wiédnia.* —

N. Pan raczył do Prezydenta nadwornéj rady wojennéj Jenerała jazdy Xięcia Hohenzollern Hechingen napisać własnoręcznie, co następuje:

„Kochany Xiążę Hohenzollern! Pułk piechoty po Bellegardym daję Arcyxięciu Albrechtowi, najstarszemu synowi brata mojego Arcy-Xięcia Karola, a drugim właścicielem tegoż pułku mianuję Feldmarszałka Lejtnanta Barona Lauera.“

W Wiédniu d. 11. Stycznia 1830.

Francis[illegible] mp.

W Niedzielę dnia 24. z. m. nowo-zawierzytelniony na tutejszym Dworze Poseł Jego Chrześcijańskiéj Mci, Hr. Rayneval, miał zaszczyt na uroczystem posłuchaniu wręczyć N. Cesarzowi Jmci list wierzytelny. Poczém N. Cesarzowa Jmć raczyła Posła przyjąć w swoim apartamencie.

Dnia wczorajszego (26. t. m.) miał Poseł posłuchanie u J. C. W. Arcyxięcia Następcy Tronu.

W y k a z

dochodu uprzywilejowanego Austryjackiego narodowego banku.

Drugie półrocze. Od d. 1. Lipca do d. 31. Grudnia 1829.

D e b e t:

	Waluta bankowa. ZR.	kr.
Opłata urzędników i potrzeby kancelaryi - - - - - - - -	49,554	50
Przewóz pieniędzy, sprawunki, koszta druku, opłata od listów, należytości stepla od kuponów drugiego półrocza, wydatki domowe i inne - - - - - - -	70,049	8
	119,603	58
Przeniesienie reszty z przeszłego rachunku - - - - - - -	1,778,712	3 2/4
	1,898,316	1 2/4

K r e d y t:

			Waluta bankową. ZR.	kr.
Przeniesienie pozostałéj niepodzielonéj ilości z pierwszego półrocza - - - - - - -			115,384	17
Dochód od eskontowanych efektów w ilości: 48,585,214 ZR. 31 kr.	ZR. 527,687	kr. 36		
Odciągnawszy od tego procenta od owych effektów, które po 1. Stycznia 1830 do zapłacenia przypadają - - - -	85,964	31	441,723	5
Procenta i należytości od zaliczeń na zastawy - -	104,911	40		
Potrąciwszy od tego procenta od owych zaliczeń, które po d. 1. Stycznia 1830 do zapłacenia wypadają	21,408	15	83,503	25
Procenta od reszty czynnego pierwotnego majątku bankowego - - - - - - - -			1,140,595	12
Dochody funduszu odwodowego			91,105	36
Prowizyje od assygnacyj do kassy prowincyjnéj - - - -			21,109	25 2/4
Zysk na monecie - - - -			4,895	1
			1,898,316	1 2/4

Podział zysku przez Dyrekcyją bankową proponowanego:

	ZR.	kr.
Na 50,621 akcyj wynosi półroczna dywidenda po 33 ZR.	1,670,493	
Na złożenie w funduszu odwodowym - - - - - - - -	108,219	3 2/4
	1,778,712	3 2/4

Z Izby obrachunkowéj uprzyw. Austryjackiego narodowego Banku.

Franciszek Salzmann, Nadbuchhalter. Max. Litomisky, Buchhalter.

Gazeta Lubiany pisze z Adelsberga pod dniem 12. Stycznia: Sądziliśmy, iż się wypróżnił powietrzokrąg przez deszcze Wrześniowe r. z., gdy z końcem Grudnia tak straszna nastąpiła u nas zawierzucha, iż zdawało się nam, że jesteśmy przeniesieni pod bieguny. Massa śniegów, które przez kilka dni spadły, wynosi w naszych okolicach 5 do 6 stóp. Wszystkie drogi, gościńce i ścieszki zawalone, nizkie domy zasypane, i niemasz ani przystępu do wody i lasów. Do tego złego łączą się jeszcze straszne wiatry północne, które zerwawszy śnieg, z trudem porobione drogi zasypują. Od 24. do 31. Grudnia droga handlowa z Teržyszcza (Tryjestu) zupełnie była jak zamknięta, i žaden wóz nie mógł jechać. Gdy zawierzucha ustała, zrobiono wprawdzie drogę, lecz padające od dnia 9. Stycznia na nowo śniegi zniweczyły tę pracę. Łatwo pojąć, ile przez to przeszkody cierpi handel, i z trwogą oczekujemy połudnowych ciepłych wiatrów, które naturalnie stopią śniegi, a przez to zrządzą wielkie powodzie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Rossyja.

Dziennik petersburgski umieścił niektóre historyczne wiadomości względem jarmarku w Irbit, podane przez cywilnego Gubernatora Permskiego Pana Tufiajewa. Irbit było dawniéj słoboda (wielka wsią o jednéj ulicy). W roku 1775 zamieniono ją na miasto. Dwa wielkie pożary wydarzone w latach 1747 i 1790, spłonęły wszystkie papiery mogące posłużyć do wykazania początku odbywających się tu corocznie wielkich jarmarków; według podań ustnych, pierwszy jarmark odbył się około roku 1630. Gisernia żelaza założona roku 1628 w bliskości Irbit, pierwsza w Syberyi a nawet w całej Rossyi, ściągnęła powoli z głębi kraju coraz więcéj kupców do Irbit, którzy tu korzystnie zamieniali swe towary za wyroby giserni. Powiększył się poźniéj handel z powodu otworzonéj przez Kiachtę z Chinami kommunikacyi, i przez urządzenie wielkiego gościńca przez Ekatarineburg do Syberyi, w roku 1753 ukończonego. Jarmark zaczyna się w Lutym i trwa przez miesiąc. Staje ón się coraz ważniejszym, co można wnosić z tąd, że roku 1803 przywieziono tam towarów za półczwarta milijona, w roku zaś zeszłym za 11 milijonów rubli.

Kraków.

— *Z Krakowa d. 26. Stycznia.* —

Jakkolwiek ogromne śniegi, które widzimy do koła, i którym podobnych mass, nikt z żyjących dziś nie pamięta, grożą nam na przypadek nagléj odwilży, niebezpieczną powodzią; wiadomości atoli z gór, niczego podobnego obawiać się nie każą. Tam albowiem bardzo małe w stosunku spadły śniegi, a skoro tym sposobem górnéj powodzi nie masz przyczyny się lękać, możemy spokojnie oczekiwać końca téj zimy.

Multany i Wołoszczyzna.

Goniec Wołoski zawiera następujące wiadomości z Bukarestu:

Na zalecenie pełnomocnego Prezydenta Dywanu Multan i Wołoszczyzny, dozwolono jest z tych Xięstw wywozić: łój bydlęcy i kozłowy, mięso wędzone, masło, bryndzę, sery, miód, i wosk, bez najmniejszego ograniczenia i oznaczenia ilości; zakazano zaś wyprowadzać wszelki gatunek zboża, siana, koni i każdego rodzaju bydła rogatego. —

Równie na powszechném zgromadzeniu Dywanu ustanowione zostały ceny na chleb, świece i sól. Prezydent ustanowił trzy komitety, z których każdy będzie miał Prezesa, czyli Inspektora. Obowiązkiem tych komitetów będzie przedsiębrać wszystkie środki do zniszczenia chorób zaraźliwych, które się w Xięstwach zagnieździły. Każdemu Prezesowi będzie dodany Bojar, przez Dywan wyznaczony. Przedsięwzięte będą najdokładniejsze śledztwa względem wszystkich chorych i podejrzanych o chorobę, a effekta w kwarantannie przechowywane, przy zachowaniu przepisów zostaną wydane. Duchowieństwo wezwane jest do nakłaniania mieszkańców, a nawet do zobowiązania ich pod przysięgą, aby rzeczy swoich nie taili i takowe przeczyszczać dozwalali. Dobre postępowanie i gotowość urzędników będzie nagradzaną; przeciwnie każde zaniedbanie i nadużycie karane zostanie podług wszelkiéj ostrosci prawa:

Ułożona przez komitet zdrowia przysięga jest następującéj osnowy:

„Niżéj podpisany przysięgam Bogu wszechmogącemu, na jego święta ewanjeliją i krzyż ś., iż podczas powszechnego śledztwa, przedsiębranego przez komitet w Bukareście dla zupełnego utłumienia zarazy morowéj, nikogo z rodziny mojéj nie zataiłem, i rzeczy moich nie schowałem, abym onych nie poddał oczyszczeniu, lub żebym pieniędzy nie włożył w wodę słonę; a gdyby cokolwiek z sukni było utajone, tedy dozwalam takowe spalić. Na potwierdzenie téj mojéj przysięgi całuję obraz i krzyż Zbawiciela mojego. Amen.“

Jeńcy tureccy, którzy byli w Gubernijach: Chersońskiéj i Bessarabskiéj, zostali w d. 5. i 6. Grudnia przez Dunaj do Ruszczuka odprowadzeni. Każdy oprócz żywności w drodze otrzymał stósowną płacę. Paszom i Oficerom kazał Cesarz Jmć z kass publicznych wypłacić półmiesięczny żołd.

Wszystkie dochody Brailowa na rok 1830, jakoto łowienie ryb, mostowe, czopowe i dziesięcina zbożowa wraz z dobrowolną robotą (klaka) z należących do tego miasta wsi będą więcej dającemu na publicznej aukcyi przez Dywan w dzierzawę puszczone.

Równie wydzierżawione będą przez publiczną aukcyją cło i dochody solne w obudwóch Xięstwach. —

Grecyja.

Dostrzegacz Austryjacki pisze:

Numer 4. Kuryjera Greckiego, Dziennika rządowego w Eginie, z d. 27. Grudnia r. z., który przez Terzyszcz (Tryjest) otrzymaliśmy, zawiera artykuł następujący:

„W d. 17. Grudnia rossyjska fregata, przybywszy z Poros z P. Ribeaupierre, zarzuciła kotwicę w zatoce klasztornej. Podróż tej fregaty utrudzały i zwlekły silne wiatry północno-zachodnie, trwające nieustannie prawie cały miesiąc: P. Ribeaupierre opuścił Neapol w d. 27. Listopada i tylko kilka dni bawił w zatoce Maratonissi w nadziei, że będzie mógł odbyć dalszą podróż lądem do Malwazyi, albo do Nauplii. Śniegi, które w téjże porze roku czynią niesposobnemi drogi przez wysokie góry Lakonii, zmusiły go do zaniechania tego planu. P. Ribeaupierre, jak słychać, uda się niezwłocznie do Smyrny, a ztamtąd popłynie do Konstantynopola, gdzie wraz z Posłami Francyi i Anglii, przyprowadzi do skutku układy względem ostatecznego losu Grecyi, na zasadach, które narady Londyńskie położą. Do d. 15. Listopada ani we Francyi, ani we Włoszech nie było żadnej wiadomości o rezultatach tych narad. Teraz dają wiarę tym, którzy przed kilką dniami z wielką pewnością o protokóle z d. 26. Paźd. i o innych nader ważnych dla przyszłego losu Grecyi, mówili! — Wice-Admirał de Rigny, a dniem później Wice-Admirał Malcolm, opuścili naszę zatokę. W d. 27. Grudnia zawinął tu rossyjski linijowy okręt Alexander Newski z Malty po szesnastodniowej podróży.

Kuryjer Grecki z powyższego dnia donosi o ostatniej podróży Prezydenta do różnych wysp następujące szczegóły: „W d. 9. Grudnia wsiadł Prezydent ze swoim Jenerałem Adjutantem Pułkownikiem Gerard na fregatę Helenę. W d. 10 i 11. dla przeciwnych wiatrów zatrzymał się na na wodach pod Hydrą i Spezyją. W d. 12. wysiadł na ląd na przeciw téj wyspy pod Periboli, udał się do Poros, zkąd w d. 15. Grudnia popłynął daléj na fregacie rossyjskiéj Nawaryn. W d. 16. korweta wspomniona zarzuciła kotwicę w zatoce Ambelaki; Prezydent dnia następującego udał się do miasteczka Salamis, gdzie stały różne korpusy wojska Grecyi wschodniéj, pod swymi najznamienitszymi wodzami, jakoto: Griziotysem, Hadżi Petra Christodulo, Dyovaniotim, Hadżi Christo i t. d. Żołnierze i dowódzcy wyszli przeciwko Prezydenta, nie z buntowniczem okrzykiem, jak sobie niektórzy obcy intryganci pochlebiali, lecz z wyrazem najszczérszéj przyjaźni, dając naczelnikowi kraju kilka razy dowody zaufania i uszanowania. Pokazanie się jego zawstydziło małą liczbę karygodnych intrygantów, którzy będąc narzędziem złości, któréj nie chcemy wymieniać, wiarołomnemi podszeptami, starali się uwieść ducha żołnierza. Tą razą jak zawsze, wojsko nie było głuche na głos honoru i patryjotyzmu. Niebawem zebrane w Salamis wojsko będzie na wzór wojska w Grecyi zachodniéj urządzone. W d. 18. i 19. Pułkownik Rodios, nadzwyczajny Inspektor odprawił jeszcze raz przegląd tych rozmaitych korpusów i w d. 20. zapłacono im zaległość. Dniem wprzódy był Prezydent w Poros i w Eginie, gdzie go zdaje się zatrzymywać obecność P. Ribeaupierre.“

Prussy.

Król Jmć raczył rzeczywistego nadradzcę konsystorza, Proboszcza i jeneralnego Superintendenta Dr. Neander w Berlinie, wynieść na godność ewanielickiego Biskupa.

W d. 14. Stycznia przybył Xiążę Brunszwicki z orszakiem swoim do Düsseldorf, i odmieniwszy konie udał się w dalszą podróż do Paryża.

Danija.

— Z Kopenhagi d. 9. Stycznia. —

Już od ośmiu dni zamarzł Sund pod Helsinger, z czego korzystają Szwedzi i Duńczycy. W Niedzielę przybyło do portu Helsingör około 1,100 Szwedów, równie znaczna liczba Duńczyków przeszła do Helsingborg. Szczególnym jest widokiem wielki namiot z banderą Szwedzką na Sundzie, którego pęd tu jest silniejszy, niż przy Kopenhadze i Landskronie; w namiocie tym przedają żywności, chociaż lód tak jest cienki, iż się ugina gdy przejeżdżają sanki, których zeszłéj Soboty wiele dało się widzieć.

Wielka Brytanija i Irlandyja.

J. K. W. Xiężna Kent, kazała w ostatnich dniach Grudnia dać wsparcie kilkuset podeszłym i chorym ludziom.

»Xiążę Wellington, mówi Dziennik British Traveller« zwiedził w ostatnich sześciu miesiącach dwie trzecich części wszystkich hrabstw angielskich, i tym sposobem poznał lepiéj oso-

biście kraj niželi wszyscy jego poprzednicy. Wielkich miast miał Xiąże nie wiele zwiedzić.

P. O'Conell wydał w Dublinie okólnik pod napisem: »Do ludu Irlandzkiego. W tym oznajmia ón, że w d. 28. Stycznia, sześcioma dniami przed otworzeniem Parlamentu przybędzie do Londynu i ztąd życzy sobie, aby mu o ile być może jak najprędzej podawano prośby. Aby każdemu, któryby z Parlamentem w ściślejszy związek chciał wnijść, dać większą do tego sposobność i aby był punkt połączenia, gdzieby prośby i t. p. na przyszłość z łatwością mogły do skutku przychodzić, założył on w Dublinie pod dozorem P. Dwyer, wydawcy Dziennika: Majtek i byłego Sekretarza towarzystwa katolickiego, bióro, gdzie się o wszystkiem względem Parlamentu dowiedzieć można. Wspomniony okólnik mówi także, że na starszy syn P. O'Conella towarzyszyć mu będzie do Londynu, aby tamże względem wszystkiego, co Irlandyją obchodzi, i co Dziennikarze angielscy zaniedbują umieszczać, dokładną utrzymywał kontrollę. Instytut ten, który ma być z podobnym biórem w Dublinie w związku, a gdzie znajdować się będą angielskie i irlandzkie gazety, otwarty będzie dla każdego abonenta za opłatą 20 i 10 szylingów.

Francyja.

Król powrócił w d. 14. do Tuillerijów z podróży swojéj do Compiegne, i tegoż dnia znajdował się na zabawie wieczornej u Delfinowéj, a dnia następujacego pracował z Xięciem Polignac.

W d. 21. Stycznia miało znowu być w St. Denis odprawione zwyczajne nabożeństwo żałobne za króla Ludwika XVI. i królowę Maryją Antoinette.

P. Chateaubriand, jak wprzód P. Vatismenil, kazał wymazać imię swoje z listy należących do składki na Towarzystwo pięknych umiejętności, założone przez P. Berryer, syna Prezydenta kollegijum wyborczego niższéj Ligery. Dzienniki Paryzkie rewolucyjne starają się wszelkiemi sposobami niedopuścić wyboru P. Berryer na Deputowanego.

Monitor »mówi: Pogłoska o pomnożeniu liczby notaryjuszów rozszerzyła się szybko w miastach: Lugdunie, Rouen i innych; wieścią tą zatrwożeni, zanieśli notaryjusze do Ministra sprawiedliwości reklamacyje. Jesteśmy upoważnieni oznajmić, iż ta wieść jest bezzasadną, o której Minister sprawiedliwości dopiero przez owe reklamacyje powziął wiadomość.

Konstytucyjonista twierdzi, iż Król Jmć upoważnił P. Caraman do ofiarowania Królowéj Hiszpańskiéj milijona franków jako podarunek weselny. Gazeta Francyi mieści tę wiadomość między kłamstwa dzienne.

Gazeta Erancyi z d. 12. b. m. wyraża: Zapewniają, że liczba osób, które podpisały listę towarzystw w celu odmówienia podatków utworzonych, nie obejmuje jak tylko 1200 imion. I to objaśnia, dla czego Dzienniki liberalne nieogłaszają téj listy, i dla czego takie milczenie w tym względzie teraz zachowują.

Państwo Papiezkie.

Podług Gazety Francyi, Ojciec Ś. mianował dotychczasowego Jeneralnego Wikaryjusza Biskupstwa Forli i Biskupa w Leuka *in partibus* Filipa de Angielis, apostolskim Nuncyjuszem w Szwajcaryi.

Włochy.

Z Florencyi piszą pod d. 13. Stycznia: »Prawie od dwóch miesięcy panuje tu nadzwyczajne zimno; większą część Listopada i prawie cały Grudzień termometr Reaumura stał na czwartym stopniu nad zero, nawet kilka razy w Listopadzie i Grudniu spadł pod zero, co się i w Styczniu zdarzyło. Najniżéj stal w d. 30. Grudnia, mianowicie —10°. Dniem wprzód padał śnieg i wiatr był silny północny.«

Z Werony piszą pod d. 12. Stycznia: »Od kilku dni Adige niesie ogromne lody, które kilka młynów zburzyły.«

Barometer już od trzech dni stoi niżéj o 6 linii, nad naszą średnią wysokość barometru, a wszelako niebo jest zawsze pogodne.

Hiszpanija.

Tegoroczna zima w Hiszpanii jest nadzwyczajna. Rzeka Ebro zamarzła pod Saragossą; najstarsi ludzie w Arragonii nie pamiętają takiego zimna. Sądy i teatra w Saragossie są zamknięte. W staréj Kastylii zamarzła Pisuerga. W Andaluzyi spadł termometr niżéj zero, co w téj południowéj prowincyi rzadko się zdarza. W Madrycie pokazywał termometr w 4. Stycznia 10 stopni niżéj punktu marznienia.

WIDOWISKA we LWOWIE.

Teatr niemiecki. — Dziś: Zum Vortheile der Schauspielerinn Katharina Rosenberg: *Der Platzregen als Eheprokurator*, Lustspiel in 2 Aufzügen von D. C. Raupach, und *Sieben Mädchen in Uniform*, komische Oper in 1 Aufzuge. — Jutro: *Der Wirrwar*, oder: *Der Muthwillige*, Lustspiel in 5 Aufzügen.

Redaktor: Mikołaj Michalewicz; — Drukiem: Piotra Pillera.